

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Корея
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 577/97-ВР (577/97-ВР)
від 16.10.97)

Уряд України та Уряд Республіки Корея (тут і надалі іменуються як "Договірні Сторони"),
бажаючи інтенсифікувати економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,
маючи намір створити сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та
визнаючи, що заохочення та взаємний захист інвестицій на основі цієї Угоди стимулює ділові ініціативи у цій сфері,
домовились про таке:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" означає будь-який вид активів, інвестованих інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, так само як і будь-які інші права стосовно майна, такі як заставні, права утримання або забезпечення по позиці;

б) акції, інвестиційний капітал, боргові зобов'язання або будь-яку іншу форму участі в компанії, підприємстві або спільному підприємстві;

в) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, які мають економічну цінність та пов'язані з інвестицією;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, торгові знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, "ноу-хау", торговельні секрети та торговельні назви та "гудвіл";

д) будь-яке право, надане згідно закону або за контрактом, включаючи право на розвідування, видобування, розробку або експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін "Інвестор" означає стосовно кожної Договірної Сторони:

а) фізичну особу, яка є громадянином цієї Договірної Сторони згідно її законів;

б) будь-які корпорації, компанії, фірми, підприємства, організації та асоціації створені або засновані за чинним законодавством на території цієї Договірної Сторони і передбачає, що фізична особа, корпорація, компанія, фірма, підприємство, організація або асоціація має право, відповідно до законів цієї Договірної Сторони, здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції та, зокрема, але не виключно, включає прибутки, відсоток, приріст капіталу, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає відповідно територію Республіки Корея або територію України, так само, як їхні морські райони, включаючи морське дно та підґрунття, що прилягають до зовнішніх кордонів територіальних вод цих держав, над якими відповідна держава здійснює згідно міжнародного права суверенні права або юрисдикцію з метою розробки та експлуатації природних ресурсів таких районів.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів.

2. Інвестиції інвесторів кожної Договірної Сторони користуватимуться в будь-який час справедливим і рівним ставленням та матимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

3. Жодна з Договірних Сторін ніяким чином не застосовуватиме невмотивованих або дискримінаційних заходів щодо управління, підтримки, використання, отримання прибутків або розпорядження інвестиціями на своїй території інвесторами іншої Договірної Сторони.

4. Кожна Договірна Сторона додержуватиметься будь-якого зобов'язання, яке вона може взяти на себе і яке походить з цієї Угоди стосовно інвестицій, здійснених на її території інвесторами іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Режим інвестицій

1. Жодна з Договірних Сторін на своїй території не надаватиме інвестиціям або доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим менш сприятливий ніж той, який вона надає інвестиціям або доходам своїх власних інвесторів або інвесторів будь-якої третьої Держави.

2. Жодна з Договірних Сторін на своїй території не застосовуватиме до інвесторів іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження їхніми інвестиціями режим менш сприятливий ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

Стаття 4

Компенсація за шкоду або втрати

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, інвестиції яких на території іншої Договірної Сторони зазнають втрати через будь-який збройний конфлікт, національний надзвичайний стан або суспільні

заворушення на території останньої Договірної Сторони, останньою Договірною Стороною надаватиметься стосовно реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення режим не менш сприятливий ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави. Відповідні виплати будуть адекватними, здійснюватися без затримки та вільно переказуватись.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які в будь-яких ситуаціях, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

- а) реквізиції їх власності її силами або владами, або
- б) руйнування їх власності її силами або владами, яке не було викликано бойовими діями, або не вимагалось необхідністю ситуації, надаватиметься реституція або адекватна компенсація не менш сприятлива ніж та, яка надається за таких же обставин інвестору іншої Договірної Сторони або будь-якої третьої держави. Відповідні виплати повинні вільно і без затримки переказуватись.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект еквівалентний націоналізації або експропріації (тут і надалі іменується як "експропріація"), на території іншої Договірної Сторони, окрім як для суспільних цілей. Експропріація провадитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі, та супроводжуватиметься належною, адекватною та ефективною компенсацією. Така компенсація дорівнюватиме реальній вартості експропрійованих інвестицій, безпосередньо перед тим, як про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, залежно від того, що сталося раніше, провадитиметься протягом двох місяців від дати експропріації, після чого відсоток за звичайним комерційним курсом нараховуватиметься до дати платежу, та буде ефективно реалізовуватись та вільно переказуватись.

2. Потерпілий інвестор матиме право, за законодавством Договірної Сторони, яка здійснює експропріацію, на належний перегляд судовим або іншим самостійним органом цієї Договірної Сторони його або їхнього випадку та іншу оцінку його або їхньої інвестиції відповідно до принципів, встановлених в п. 1 цієї Статті.

3. Коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка утворена або заснована згідно її законів та правил і в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають акції або інші форми участі, застосовуватимуться положення пунктів 1 та 2 цієї Статті.

Стаття 6

Репатріація інвестицій та доходів

1. Кожна Договірна Сторона гарантуватиме інвесторам іншої Договірної Сторони переказ зі своєї території без затримки у будь-якій вільно конвертованій валюті:

- а) доходів від інвестиції;
- б) надходжень від продажу, повної або часткової ліквідації

інвестиції, зробленої інвестором іншої Договірної Сторони,
в) фондів по сплаті за позиками, походженням від інвестиції;
г) заробітків громадян іншої Договірної Сторони згідно законодавства і правил Договірної Сторони, де була здійснена інвестиція;
д) початкового капіталу та додаткових сум, необхідних для збільшення інвестиції.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть курси, які існують на дату переказу згідно чинних правил обміну Договірної Сторони, на території якої було здійснено інвестицію.

Стаття 7

Виключення

Положення Статей 3 та 4 цієї Угоди не розглядатимуться як такі, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширити на інвесторів іншої Договірної Сторони вигоди будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть поширюватися першою Договірною Стороною у зв'язку з:

а) будь-яким існуючим або майбутнім митним союзом, або зоною вільної торгівлі, або спільною зоною зовнішнього тарифу, або монетарним союзом, або подібною міжнародною угодою, або іншими формами регіонального співробітництва, учасником якого є або може стати будь-яка Договірна Сторона;

б) будь-якою міжнародною угодою або домовленістю, яка повністю або частково стосується оподаткування.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначене агентство здійснює платіж на користь інвестора Договірної Сторони згідно гарантії, наданої в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнаватиме набуття першою Договірною Стороною або її призначеним агентством згідно законодавства або законних угод всіх прав та вимог інвестора, якому повністю було оплачено компенсацію.

2. Договірна Сторона або її призначене агентство може в межах своїх повноважень здійснювати права та вимоги, які був би уповноважений здійснювати інвестор.

Стаття 9

Врегулювання інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони, включаючи експропріацію або націоналізацію інвестиції, вирішуватиметься сторонами спору, наскільки це можливо, другим шляхом.

2. Місцеві засоби судового захисту згідно законів та правил однієї Договірної Сторони, на території якої здійснено інвестицію, є доступними для інвесторів іншої Договірної Сторони на засадах режиму найбільш сприятливого з тим, що надається інвестиціям її власних інвесторів або інвесторам будь-якої третьої держави.

3. Якщо спір таким чином не може бути врегульований протягом шести (6) місяців, починаючи з дати його виникнення між сторонами спору, він передаватиметься за запитом інвестора або Договірної Сторони до:

а) Міжнародного Центру Врегулювання інвестиційних спорів (ICSID) запровадженого Вашингтонською Конвенцією від 18 березня 1965 року про Врегулювання інвестиційних спорів між державами та громадянами інших держав, якщо обидві Договірні Сторони є учасниками цієї Конвенції; або

б) міжнародного арбітражу "ad hoc", який створюватиметься відповідно до Арбітражних правил Комісії Організації Об'єднаних Націй з правил міжнародної торгівлі (UNCITRAL), чинним на той час.

4. Рішення, прийняте ICSID чи міжнародним арбітражем "ad hoc" буде остаточним та обов'язковим для сторін спору. Кожна Договірна Сторона забезпечуватиме визнання та приведення рішення у виконання згідно і відповідного законодавства та правил.

Стаття 10

Врегулювання спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення застосування цієї Угоди мають, якщо можливо, вирішуватись по дипломатичних каналах.

2. Якщо спір між Договірними Сторонами не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, він за запитом будь-якої Договірної Сторони передаватиметься до Арбітражного Суду.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного окремого випадку наступним чином. Протягом двох (2) місяців після отримання запиту про арбітражний розгляд кожна Договірна Сторона призначить одного члена Суду. Призначені члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення обома Договірними Сторонами буде призначено Головою Суду (тут і надалі іменується як "Голова"). Голову буде призначено протягом двох (2) місяців від дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може, за відсутності інших домовленостей, запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити такі призначення. Якщо Президент є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента зробити необхідні призначення. Якщо Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо він також не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими для обох Договірних Сторін. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно свого власного арбітра та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 11

Застосування Угоди

Ця Угода застосовуватиметься до всіх інвестицій, здійснених до або після набуття нею чинності.

Стаття 12

Застосування інших правил

1. Коли питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, учасниками якої є обидві Договірні Сторони ніщо в цій угоді не заважатиме інвестору однієї Договірної Сторони, який володіє інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил, є більш сприятливим ніж той, що наданий цією Угодою, то буде надано режим більш сприятливий.

Стаття 13

Консультації

Будь-яка Договірна Сторона може пропонувати іншій Договірній Стороні консультиватися з будь-яких питань стосовно тлумачення або застосування Угоди, інша Сторона схильно розглядатиме та надаватиме адекватні можливості для таких консультацій.

Стаття 14

Набуття чинності, тривалість, припинення та поправки

1. Ця Угода набуває чинності в день, коли Договірні Сторони сповістять одна одну про виконання законодавчих вимог щодо набуття нею чинності.

2. Ця Угода залишатиметься чинною на період у п'ятнадцять (15) років. В подальшому вона продовжуватиме залишатися чинною до сплину шести (6) місяців від дати, коли будь-яка Договірна Сторона надасть іншій Договірній Стороні письмове повідомлення про її припинення.

3. Відносно інвестицій, здійснених під час дії цієї Угоди, її умови залишатимуться чинними на період в десять (10) років від дати припинення.

4. За взаємною згодою Договірних Сторін до цієї Угоди можуть бути зроблені поправки.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином уповноважені їх відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Здійснено в двох примірниках в м.Сеулі 16 грудня 1996 р. українською, корейською та англійською мовами, всі три тексти є рівно автентичними. У випадку розбіжностей в тлумаченні переважатиме текст англійською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Республіки Корея
